

Ústav světových dějin

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení studenta/studentky:.....Bc. Ondřej Dolejší.....

Název práce: Postoj Severoatlantické aliance k Suezské krizi roku 1956...

Jméno vedoucího práce:... PhDr. Jan Koura, Ph.D.....

1. Heuristika (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

1.1 Hodnocení použité literatury a pramenů	1
1.2 Úplnost použitých zdrojů z hlediska současného stavu bádání	2

Stručné hodnocení:

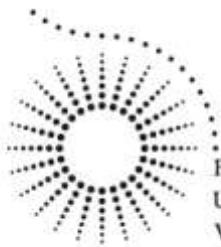
Autor pracoval především s vydanými prameny a odbornou literaturou. Provedl jejich důkladnou analýzu. Bylo by vhodné poněkud rozšířit prostudovanou memoárovou literaturu (např. Macmillan, Ismay).

2. Řešení problému (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

2.1 Volba cíle práce odpovídá zadání	3
2.2 Cíl z hlediska metodologie oboru je zvolen relevantně	1

Stručné hodnocení:

Cíl práce byl zvolen správně, autor se ovšem zaměřil ve větší míře na jiné, než avizované aspekty suezské krize. Věnuje se zejména analýze politiky USA a jejich vztahům během krize. Nezabývá se dopady krize na aktivity NATO.

Ústav světových dějin

3. Hodnocení struktury práce (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

3.1 Je struktura práce logická	1
3.2 Odpovídá struktura práce metodologii a metodám deklarovaným v úvodu práce	1

Stručné hodnocení:

Autor postupuje diachronně, jde o tradiční, avšak dobře zdůvodněný přístup.

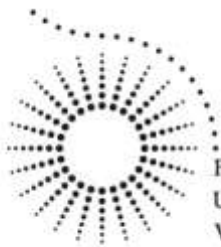
4. Hodnocení kvality textu práce (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

4.1 Analýza pramenů a literatury	2
4.2 Interpretace pramenů a literatury v jejich vzájemných souvislostech	2

Stručné hodnocení:

Autor provedl kvalitní analýzu pramenů a domácí i zahraniční literatury. Je však otázka, co je „terciální literatura“ – termín používá autor v Seznamu pramenů a literatury, neobvyklý je v historické odb. literatuře výraz „periodická literatura“. Není také zřejmé, proč bylo nutné citovat znění Severoatl. smlouvy z přehledové literatury. Práci by prospěl větší důraz na nevydané prameny např. z Liddell Hart Archive for Private Military Papers (Kings College, London), zde pak specificky i Suez Oral History Project.	2
5. Kvalita zpracování (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor osudku slovně formulovat hlavní výtky) 5.1 Stylistika a pravopis	
5.2 Použitá terminologie	2

Stručné hodnocení: Práce je napsána velmi čtivě. Určité problémy lze zaznamenat např. ve shodě přísudku s podmínkem : „K tomu přispěli taktéž studie od americké rozvědky, které usoudily...“ (s. 77) či „Kanada a ostatní členové neviděly alianci...“ (s. 38).

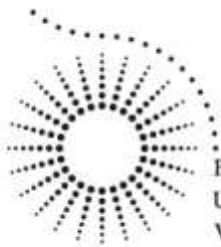
Ústav světových dějin

---

6. Celkové hodnocení v rozsahu nejméně 500 znaků:

Ondřej Dolejší si ve své práci vytkl legitimní cíl, prostudovat v širších souvislostech konfliktu mezi Východem a Západem dopady suezské krize (1956) na činnost NATO, resp. na vztahy uvnitř západního bloku obecně. Věnoval se proto například roli Blízkého východu ve světové politice, či pozici Egypta v britských bezpečnostních úvahách. Dopouští se přitom některých drobných chyb, např. když D. Ben Guriona označuje za prezidenta státu Izrael v polovině padesátých let a počátek krize v izraelsko-arabských vztazích datuje rokem 1955. Zde se autor stal zřejmě obětí vlastní snahy o úspornost. Ne zcela dostatečnou pozornost Dolejší věnoval roli NATO v oblasti Blízkého východu a to přesto, že se v roce 1952 rozšířilo mj. o Turecko. Jaký dopad tato skutečnost měla na plánování NATO, resp. Bagdádského paktu (jemuž autor věnoval kapitolu)? Vůbec málo důsledné zacílení na NATO je nejdůležitějším problémem práce, která se více věnuje konfliktu samotnému, než jistě zajímavému aspektu dopadu na NATO. Bylo by dobré jít nad rámec kapitoly 5.2., která se věnuje reflexi emancipované sovětské zahraniční politiky ve 3. světě Západem i NATO či 6. 2., kde se autor zabývá pokusy o reformu NATO nebo 8.2., kde jen velmi stručně hodnotí dopady krize na NATO. Jak významné byly důsledky krize důvěry mezi klíčovými spojenci pro soudržnost západní aliance? Vždyť již v roce 1957 NATO uspořádalo rozsáhlá společná vojenská cvičení. Zcela chybí (až na okrajové zmínky) souvislost suezské a maďarské krize. Místo aby sledoval hlavní cíl práce, se Dolejší „utápí“ v řadě druhořadých subtémat (dodávky zbraní z ČSR do Egypta apod.). Sleduje tak přece jen hlavně „klasickou“ linii suezské krize, totiž komplex vztahů zainteresovaných mocností vč. USA a SSSR. Zde je jeho práce poměrně přesvědčivá a odpovídá na zásadní otázky, např. proč se V. Británie rozhodla pro akci, kterou zavrhovala Eisenhowerova administrativa (s.74). Také lze přijmout autorův závěr, že se USA ve sporech vně území NATO snažily situaci řešit v širším rámci, než jen za účasti členů západního bloku. Autor tak přes určité nedostatky předložil kvalitní diplomovou práci, která splňuje nároky kladenou na tento typ závěrečné práce. Doporučuji ji k obhajobě.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

7. Otázky a připomínky k obhajobě: Jakou roli hrál v úvahách Eisenhowerovy administrativy antikolonialismus.

Navržená známka: velmi dobře/dobře

Datum: 27. 8. 2018

Podpis: